

gationernes Cours. Hvis man kan introducere disse Obligationer paa Pengemarkedet til en god Cours, falde de ikke saa ganske let ned. Men komme de ind med en lav Cours, skal der extraordinaire Foretagender til for at hæve Courser; det er altid noget Vanstelig. Den Betragtning, jeg derfor vil tillade mig at fremhæve, er den, at der i Loven af 20de Juni 1850 staaer, at en Creditforening kan faae de i Loven tilfagte Begunstigelser, naar der i en saadan Forening er anmeldt Interessenter til et Beløb af mindst en Million Rd. Der skal altsaa være anmeldt Interessenter til et saadant Beløb, inden Ministeren kan confirmere Statutterne, og dette maa ogsaa antages at være Meningen med det her foreliggende Lovforslag; jeg forstaaer det saaledes, at der ligeledes her skal være anmeldt Interessenter for en Million Rd. Anledningen til, at jeg fremdrager dette Punkt, er den, at den sidste Creditforening, som er bleven stiftet, nemlig Creditkassen for Landeieendomme i Nisternerne, er begyndt med en langt mindre Sum. Da der under 9de Februar 1866 udkom en Lov, som tillod Indenrigsministeren at sanctionere denne nye Creditkasse, blev det ogsaa deri foreskrevet, at der skulde være anmeldt Interessenter for et Beløb af 1 Million Rd., men jeg har her den første Beretning fra denne Creditforening, og deri staaer, at der kun er Interessenter for et Beløb af 400,000 Rd.; Foreningen er altsaa stiftet og har tilbagelagt en Virksomhedsperiode med Interessenter for kun 400,000 Rd. Der siges dernæst i en Anmærkning: „Inden Creditkassen begyndte sin Virksomhed, var der hos Indbyderne til Oprettelsen af dette Institut anmeldt Begjæringer om Laan til et Beløb af 1,282,450 Rd., af hvilket Beløb imidlertid kun en ringere Deel har kunnet bevilges, og hvoraf altsaa kun en Deel har kunnet blive effectueret inden Regnskabsaarets Udløb.“ Jeg mener nu, at den Omstændighed, at der er anmeldt Begjæringer om Laan af 1,200,000 Rd., ikke bør berettiggende Creditforeningens Stiftelse, men at det bør paasees, at der for anmeldte Beløb virkelig ydes en saadan Sikkerhed, at Anmeldelserne kunne antages. Jeg har den Tro, at, dersom den nye jydsk Kjøbstadcreditforening fremtræder paa den Maade, at

der anmeldes, f. Ex. som her, 1,200,000 Rd. i Laanebegjæringer, men at deraf kun de 400,000 Rd. ere antagelige, vil dette lige strax trykke Courserne, og det anseer jeg for meget uheldigt. Jeg er ubekjendt med, hvorledes det er gaaet til ved tidligere Creditforeningers Stiftelse, men jeg har troet at burde fremhæve dette Moment, idet min Forstaaelse af Loven af 1850 er den, at naar der skal være anmeldt Interessenter for et vist Beløb, er der meent Laansøgere, som have tilbudt statutmæssigt Pant.

Sad: Jeg skal ikke idag fortsætte denne Discussion videre; der vil rimeligvis senere blive Leilighed dertil; jeg vil blot nedlægge Indsigelse imod et Par Ytringer, som fremkom fra den ærede sidste Taler. Den sidste ærede Taler forsøgte først at gjendrive Noget af det, jeg havde sagt, og saa sagde han: Lad os ikke gjøre det, lad os ikke lægge Hindring i Veien for, at der kommer en Creditforening istand, den er af overordentlig Vigtighed. Det Slags Udtalelser, naar de komme i den Forbindelse, maa jeg nedlægge Indsigelse imod. Det er ingenlunde min Mening — tværtimod har jeg skarpt og bestemt udtalt det Modsatte — at lægge Hindring i Veien for Dannelsen af en jydsk Kjøbstadcreditforening; man er ikke berettiget til at tillægge mig den Mening, at Sagen ikke haade er paatrængende og meget vigtig. Nei, netop fordi jeg anseer den for at være meget vigtig, er det mig ogsaa om at gjøre, at de Bestemmelser, som tages i Loven, blive hensigtsmæssige, og at de Betingelser, der opstilles, ere af den Art, at vi ikke nu igjen skulle komme til at gjøre et Forsøg, som ingenlunde tilfredsstiller Niemedet. Det ærede Medlem sagde dernæst, at jeg havde taget denne Sag for theoretisk; det ærede Medlem sagde, at der ikke gaves almindelige Principer, som laae til Grund for saadanne Creditforeninger; men deri tager det ærede Medlem aldeles fejl. Der gives netop visse Principer, paa hvilke saadanne Creditforeninger maa være begrundede for at tribes, men der er naturligvis ved Siden heraf andre Forhold, som ikke saaledes ubetinget nødvendigt maae være af en vis Væsentlighed, og dertil hører ganske sikkert og naturligt det Exempel,